

F. t. l. om ferskvandsfiskeri

at omfatte områder umiddelbart neden for og oven for en fangstindretning.

Til § 17

Bestemmelsen erstatter ferskvandsfiskerilovens § 7, stk. 2 og stk. 3, og § 27.

Ifølge lovforslaget fastsættes erstatning af en landvænskommission. Ifølge ferskvandsfiskerilovens § 7 og § 27 bliver erstatningens størrelse fastsat af henholdsvis en landvænskommission og et nævn.

Der foreligger en betænkning om landvænsretterne (nr. 1200), ifølge hvilken det foreslås, at landvænsretterne ophæves, og at kompetencen i henhold til en række love overføres til bl.a. taksationsmyndighederne efter lov om offentlige veje. En overførsel af landvænsretternes kompetence til at fastsætte erstatning efter § 5 til en i henhold til lov om offentlige veje nedsat taksationskommission bør afvente et samlet lovforslag om ophævelse af landvænsretterne. Det foreslås derfor, at en landvænskommission indtil videre træffer bestemmelse om erstatningens størrelse.

Til § 18

Bestemmelsen fastslår, at de, der betaler erstatning for ophør af fiskeri med et spærrende redskab, ikke kan fortsætte fiskeriet med det spærrende redskab.

Til § 19

Bestemmelsen erstatter ferskvandsfiskerilovens regler om etablering af fiskepassage, d.v.s. §§ 15-16, §§ 20-21, §§ 23-24 og § 37.

I medfør af lov nr. 302 af 9. juni 1982 om vandløb, §§ 49-50, er der allerede hjemmel til at sikre denne passage, både ved etablering af nyt anlæg og ombygning samt ved bestående anlæg. Det klargøres ved bestemmelsen, at forholdet udelukkende reguleres af vandløbsloven. Den fiskerimæssige interesse sikres gennem § 33, der foreskriver, at fiskeriministeren hører i alle sager, hvor spørgsmålet om fiskepassage berøres. Fiskeriministeriet vil i sin vurdering af, om en sag bør rejses, og i sin udtalelse i medfør af § 33, lægge vægt på de biologiske forhold og tage hensyn til opvækst og gydemulighed, samt i øvrigt anlægge fiskerisagkyndige betragtninger ved udtalelserne. Fiskeriministeren vil endvidere tage hensyn til, om de forventede omkostninger kan stå i rimeligt forhold til det tilsigtede formål.

Spørgsmål om fiskepassage forudsættes afgjort – når der er tale om en spærrende fangstindretning – udelukkende ved lovforslaget, som led i de generelle

regler, der fastsættes for de spærrende fangstindretninger, der forbliver i brug efter lovforslaget. Såfremt overordnede miljømæssige hensyn taler herfor, kan vandløbsmyndigheden dog også træffe afgørelse, når spærringen udgøres af et fiskeredskab. Fiskeriministeren vil i så fald blive inddraget i sagen i medfør af § 33.

Til § 20

Bestemmelsen erstatter ferskvandsfiskerilovens § 19.

Der forudses udstedt bekendtgørelse om de mere detaljerede regler for ålepassenes udformning og opstilling.

Til § 21

Bestemmelsen er ny.

Formålet med den nye bestemmelse er at sikre den nedstrøms passagemulighed for ungfisk af laks og ørred.

Til §§ 22-25

§ 22 erstatter ferskvandsfiskerilovens § 35.

§ 23 erstatter ferskvandsfiskerilovens § 36.

§ 24 erstatter ferskvandsfiskerilovens kapitel 8.

Lovforslagets § 25 giver fiskeriministeren adgang til at fastsætte regler om afgitring. Det har været kritiseret, at den gitterafstand, der kræves i ferskvandsfiskeriloven, ikke er tilstrækkeligt lille ved turbiner.

Til § 26

Bestemmelserne erstatter ferskvandsfiskerilovens kapitel 7, for så vidt angår søer, fisketrapper og vandløb, der løber ud i større vandløb. Ferskvandsfiskeriloven har ingen generel bestemmelse om fredningsbælter ved vandløbs udmunding i havet, dog fremgår det af ferskvandsfiskeriloven, at intet redskab må placeres således, at der spærres for fiskenes opgang til og fra åer og indvande i øvrigt. Dette hensyn vil kunne varetages gennem denne bestemmelse.

Hensynet til fiskepassage kan betinge helt eller delvist forbud imod fiskeri på bestemte lokaliteter eller bestemte typer lokaliteter, evt. i dele af året. Disse regler vil blive et naturligt supplement til de øvrige beskyttelsesforanstaltninger, bl.a. reglerne om redskabsanvendelse. Det er ikke hensigten at fratage de fiskeriberettigede fiskeriretten fuldstændigt, medmindre der foreligger helt tvingende grunde hertil, såsom at der er en overvejende sandsynlighed for, at ethvert fiskeri vil betyde en væsentlig forringelse af